

Опоритата до такава степенъ отбрана отъ страна на дружинитѣ, заставила най-послѣ, да преостановятъ турцитѣ своето настѣпление, съ което се дало възможность на опълченцитѣ, свободно да преминатъ въ градинитѣ задъ Н.-Загорското шоссе; нѣ преди де се установхтъ на височинитѣ, черкезитѣ ги заловили, открили огънь и опълченцитѣ били принудени да се сжкнатъ въ Казанлъжския проходъ, слѣдъ тѣхъ и казанскитѣ драгуни.

Въ това врѣме Чирпанлията Саидаа се спусналь съ 7—8 души черкези възъ рѣтлината „Аязма“ да пресѣче пътя за Казанлъжкѣ. Нѣколцина граждани, между които се намирали П. Р. Славейковъ, Д-ръ Хакановъ, Савва Тошевъ, като бѣгали на тѣзи страна, насмалко щѣли да бждатъ заградени, ако послѣдния съ своята берданка не билъ попречилъ на черкезитѣ, а въ сжщото врѣме пристигналь и поручикъ Михайловъ съ отдѣлението си. Долетѣли и башибозуци и, съ отчаяние се хвърлили върху отдѣлението на Михайлова, отъ което мнозина паднали, нѣ и турскитѣ лешове единъ връзъ други се трѣкаляли. Най-послѣ башибозуцитѣ ударили на бѣгъ, а Михайловъ, като застигналь двамина отъ тѣхъ, съ единъ замахъ и на двамината главитѣ отрѣзалъ.

на опълчението, знамето бѣ повѣрено на 3-та Радомирска дружина. На 30-й Августъ 1881 г. когато се раздадохъ знамена на всичкитѣ 24 български дружини и 3-та Радомирска дружина получи ново знаме, а старитѣ се внесоха въ двореца: нѣ за възпоминание на войната презъ 1877—8 год. на знамето на 3-та Радомирска дружина се оставиха Георгиевската и Българската ленти. Въ 1884 г. 3-та Радомирска дружина влѣзе въ състава на 2-й Струмскій полкъ, а въ 1886 г. при расформированието на този полкъ, знамето на полка, което, както е казано, бѣше на бившата 3-та Радомирска дружина, е изгорено при г. Кюстендилъ, — а не Самарското споредъ слухътъ който се е прѣсналь между народа.

Самарското знаме се намира днесъ въ двореца и на 23-й Априль — орденскій празникъ, когато Н. Ц. В. е въ столицата, всичкитѣ кавалери на българския орденъ „за храбрость“ се викатъ въ двореца. Н. Ц. В. при церемонията въ поднасянията му поздравления по случай на празника като главенъ магистръ на ордена, влиза въ салона предшествованъ отъ Самарското знаме.

Долната частъ отъ платътъ на знамето е ушаренъ съ пятна отъ кръвъ и образа като съ ножъ разрѣзанъ отъ горѣ до долу, а пребитото дръвце е свързано съ сръбърна гривна, покритя съ издѣлбани букви, надписъ, за историческото му минало.